

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 4545/06
21.02.2008. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Danice Bogdanović, predsednika veća, Vere Pešić i Gordane Džakula, članova veća, sa savetnikom suda Marijanom Tafra – Mirkov, zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi tužilaca "AA", i BB koje zastupa advokat AB, protiv rešenja tuženog Ministarstva finansija Republike Srbije, Poreska uprava, Regionalni centar Beograd IV-02 br. 731.1-121/2007 od 04.05.2007. godine, u pravnoj stvari doprinosa i poreza, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 21.02.2008. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem tuženog organa IV-02 br. 47-94/2006 od 17.07.2006. godine, odbijena je žalba tužioca izjavljena protiv rešenja Ministarstva finansija Republike Srbije – Poreske uprave - Filijala Stari grad br. 47-890/2005-018 od 23.12.2005. godine, kojim je naloženo poreskom obvezniku da radi otklanjanja utvrđenih nezakonitosti i nepravilnosti u postupku terenske kontrole obračunavanja i plaćanja poreza i doprinosa na zarade i druge isplate zaposlenim radnicima izvrši uplatu doprinosa i poreza na način i u visini utvrđenoj u dispozitivu tog rešenja.

Tužioci tužbom osporavaju zakonitost rešenja tuženog organa, zbog povrede zakona na njihovu štetu, uz navođenje da drugostepeni organ u obrazloženju svog rešenja nije cenio ni jedan od navoda žalbe koji su od značaja na odlučivanje. Dalje navode da je protiv tužilaca pokrenut i prekršajni postupak, da je ovaj postupak preuranjen, imajući u vidu da prvostepeno rešenje u ovoj pravnoj stvari nije pravnosnažno, a ni izvršno. Zbog svega iznetog predložili su da sud tužbu uvaži i poništi osporeno rešenje.

U odgovoru na tužbu protiv navedenog osporenog rešenja tuženi organ je ukazao da je u vezi sa upravnim sporom izmenjeno rešenje osporeno tužbom u skladu sa odredbom čl. 154. st. 1. i 2. i čl. 160. Zakona o poreskom postupku i poreskoj administraciji i to rešenjem tuženog organa br. 731.1-121/2007 od 04.05.2007. godine, zbog čega predlaže da sud tužbu odbije kao neosnovanu.

Rešenjem Vrhovnog suda Srbije U. 4545/06 od 01.06.2007. godine je naloženo tužiocima da se na osnovu čl. 30. Zakona o upravnim sporovima izjasne da li su zadovoljni naknadno donetim rešenjem, te da li ostaju pri podnetoj tužbi i u kom obimu, odnosno da li tužbu proširuju i na novodoneti akt tuženog organa u smislu navedene zakonske odredbe.

Podneskom od 29.06.2007. godine tužioci su obavestili sud da nisu zadovoljni naknadno donetim rešenjem tuženog organa, te da tužbu proširuju i na ovo rešenje.

Novodonetim rešenjem tuženog organa se u stavu I odbija žalba tužilaca izjavljena protiv prvostepenog rešenja od 23.12.2005. godine, a stavom II dispozitiva se zamenjuje drugostepeno rešenje br. IV-2-47-94/06 od 17.07.2006. godine.

Nalazeći da je tuženi organ u vezi sa upravnim sporom izvršio izmenu osporenog rešenja pravilnom primenom odredbe čl. 154. st. 2. Zakona o poreskom postupku i poreskoj administraciji, Vrhovni sud Srbije je ispitivao zakonitost naknadno donetog rešenja IV-02 br. 731.1-121/2007 od 04.05.2007. godine, te ocenom navoda tužbe, odgovora na tužbu i spisa predmeta ove upravne stvari, našao:

Tužba nije osnovana.

Prema stanju u spisima predmeta i obrazloženju osporenog rešenja u postupku terenske kontrole je utvrđeno da je poreski obveznik u periodu 01.10.2002.-31.12.2002. godine zapošljavao radnike i to u oktobru mesecu 2002. godine 25 radnika, a u novembru i decembru mesecu iste godine po 27 radnika i da nije vršio obračun i uplatu poreza i doprinosa na zarade u skladu sa odredbom čl. 182. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju; čl. 108.b) Zakona o zdravstvenom osiguranju i čl. 27.đ) Zakona o zapošljavanju i ostvarivanju prava nezaposlenih lica. Isto tako, poreski obveznik u toku 2003. i 2004. godine nije obračunavao i uplaćivao poreze i doprinose na zarade zaposlenih u skladu sa navedenim zakonskim odredbama, kao ni u periodu 01.01.2005. – 13.07.2005. godine, u skladu sa odredbom čl. 51. Zakona o doprinosima za obavezno socijalno osiguranje, kojim je propisano da je poslodavac dužan da doprinose obračuna i uplati istovremenom sa isplatom zarade, razlike zarade ili ugovorene naknade za privremene i povremene poslove, po propisima koji važe u momentu isplate tih primanja.

Iz spisa i obrazloženja osporenog rešenja, takođe, proizlazi da je poreski obveznik u kontrolisanom periodu preko blagajne isplaćivao gotov novac zaposlenim radnicima na ime nabavke goriva, plaćanja putarine, za ugostiteljske usluge, taksi usluge, kao i za nabavku kancelarijskog materijala, pri čemu iz dokumentacije o isplati gotovine proizlazi da na istoj nema potpisa primaoca novca, odnosno da primljena gotovina nije opravdana verodostojnom dokumentacijom za knjiženje poslovnih promena u knjigovodstvu poreskog obveznika, zbog čega je zaključeno da isplata iz blagajne za nabavku goriva i ostale navedene troškove uz fiskalni isečak, a bez kompletne računovodstvene isprave predstavlja zaradu u smislu odredbe čl. 3. i čl. 14. Zakona o porezu na dohodak građana. Kod ovakvog stanja stvari prvostepenim rešenjem su na pomenute isplate radnicima obračunati porezi i doprinosi za obavezno socijalno osiguranje, na način označen u dispozitivu ovog rešenja.

Pravilno je osporenim rešenjem odbijena žalba tužioca, sa razloga što je obaveza poreskog obveznika utvrđena na osnovu pravilno i potpuno utvrđenog činjeničnog stanja i na osnovu pravilne primene materijalno - pravnih odredaba označenim u obrazloženju odluka upravnih organa, a razloge date za ovu odluku u svemu prihvata i ovaj sud.

Navodi tužbe da osporenim rešenjem nisu ocenjeni svi navodi žalbe nisu osnovani, jer su ovim rešenjem ocenjeni svi navodi žalbe od značaja za donošenje zakonite i pravilne odluke u ovoj upravnoj stvari, pri čemu navodi tužbe kojima se ukazuje na nezakovitosti u prekršajnom postupku nisu bili od uticaja na odlučivanje, budući da je u upravnom sporu cenjena samo zakonitost osporenog rešenja.

Sa iznetih razloga, nalazeći da osporenim rešenjem nije povređen zakon na štetu tužioca, Vrhovni sud Srbije je, na osnovu odredbe čl. 41. st. 2. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u dispozitivu ove presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

dana 21.02.2008. godine, U. 4545/06

Zapisničar, Predsednik veća - sudija

Marijana Tafra-Mirkov, s.r. Danica Bogdanović, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

VG